

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 285/05
05.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Dragana Jocića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Marijom Vuković, kao zapisničarem, u krivičnom postupku optuženih AA, BB, VV i GG, zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl.245. st.1. OKZ, rešavajući o žalbama branilaca optuženih GG, advokata AG i AA, advokata AB, i Okružnog javnog tužioca u Beogradu, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.872/04 od 15.10.2004. godine, posle sednice veća održane u smislu čl.375. ZKP, dana 5.5.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu, branilaca optuženih AA, advokata AB i optuženog GG, advokata AG i POTVRĐUJE presuda Okružnog suda u Beogradu K.872/04 od 15.10.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K.872/04 od 15.10.2004. godine oglašeni su krivim AA i BB kao izvršiocu jednog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl.245. st.1. OKZ u vezi čl.22. OKZ, GG zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl.245. st.1. OKZ, kao i VV zbog izvršenja krivičnog dela neovlašćeno držanje opojnih droga iz čl.245. st.3. OKZ i osuđeni na kazne zatvora i to: AA i BB u trajanju od po 2- dve godine, u koju kaznu im se uračunava vreme provedeno u pritvoru i to za optuženu BB po rešenju istražnog sudije Okružnog suda u Beogradu Ki.580/04 od 7.5.2004. godine, a koji joj se računa od 5.5.2004. godine pa do 15.10.2004. godine, a optuženom AA po istom rešenju od 7.5.2004. godine, koji pritvor mu se računa od 5.5.2004. godine pa nadalje; optuženi GG na kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine, sa uračunavanjem vremena provedenog u pritvoru u izrečenu kaznu a po rešenju istražnog sudije Okružnog suda u Beogradu Ki.580/04 od 7.5.2004. godine koje mu se računa od 7.5.2004. godine, pa do 30.6.2004. godine, dok je optuženi VV osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 50.000,00 dinara koju je dužan da plati u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja, s tim da ukoliko okrivljeni ne plati novčanu kaznu a ista se ne bude mogla naplatiti prinudnim putem, sud će je izvršiti tako što će je zameniti za kaznu zatvora na taj način što će za svakih započelih 200,00 dinara novčane kazne biti određen jedan dan zatvora, s tim da zatvor ne može biti duži od 6-šest meseci, a ukoliko osuđeni isplati deo novčane kazne, a ostatak ne, ostatak će se srazmerno na predhodno navedeni način pretvoriti u kaznu zatvora, s tim da će, ukoliko se okrivljenom zbog neplaćene novčane kazne ista pretvori u kaznu zatvora, računati vreme provedeno u pritvoru po rešenju istražnog sudije Okružnog suda u Beogradu Ki.580/04 od 7.5.2004. godine koje mu se računa od 5.5.2004. godine pa do 15.10.2004. godine.

Istom presudom optuženi AA oslobođen je plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala, pa je određeno da isti padaju na teret budžetskih sredstava suda, dok su optužena BB, GG i VV obavezani, da na ime troškova krivičnog postupka plate sudu iznose od po 10.000,00 dinara, kao i na ime paušalnog iznosa iznos od po 6.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, a pod pretnjom prinudnog izvršenja. Najzad prvostepenom presudom a na osnovu čl.245. st.5. OKZ prema okrivljenima je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmetne droge koja je kod njih pronađena a bliže navedena u potvrdama o oduzimanju, kao predmet izvršenja krivičnog dela.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Beogradu zbog odluke o krivičnoj sankciji iz čl.367. tač.4. u vezi čl.371. ZKP, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz čl.367. tač.3. u vezi čl.370. st.1. ZKP, te bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz čl.368. st.1. tač.11. ZKP, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije, kao drugostepeni, preinači presudu Okružnog suda u Beogradu K.872/04, tako što će AA, BB i GG zbog izvršenog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz čl.245. OKZ, izreći kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju, a u odnosu na VV prvostepenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu (Okružnom sudu u Beogradu) na ponovno suđenje, ili pak preinači tako što će mu zbog počinjenog krivičnog dela izreći kaznu zatvora.

- branilac optuženog AA, advokat AB, pobijajući prvostepenu presudu zbog odluke o kazni i žalbeni predlog, da se u odnosu na optuženog AA, od strane Vrhovnog suda, kao drugostepenog, prvostepena presuda preinači i ovom optuženom izrekne kazna u znatno manjem vremenskom trajanju;

- branilac optuženog GG, advokat AG, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da Vrhovni sud kao drugostepeni, ukine prvostepenu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu, na ponovno suđenje, ili istu preinači tako što će okrivljenog GG oglasiti krivim za stav 3. istoga člana 245. OKZ i izreći mu blažu kaznu, istovremeno zahtevajući žalbom da o sednici veća drugostepenog suda budu obavešteni on i njegov branjenik u smislu propisa čl.375. ZKP;

Republički javni tužilac, podneskom Ktž.409/05 od 1.3.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud Srbije uvaži žalbu Okružnog javnog tužioca iz Beograda izjavljenu protiv prvostepene presude Okružnog suda u Beogradu K.872/04 od 15.10.2004. godine te da kao neosnovane odbije žalbe branilaca okrivljenih GG i AA.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu čl.375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca o danu i času održavanja sednici, a u prisustvu optuženog GG i njegovog branioca, advokat AG, te branioca optužene BB, advokata AV, razmotrio sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom pa je po oceni navoda žalbi našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka ni povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (čl.380. st.1. tač.1. i 2. ZKP). Ne stoje ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se u žalbama branilaca optuženih ukazuje, čime se istovremeno osporava i pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja.

Po žalbi Okružnog javnog tužioca u Beogradu prvostepeni sud je utvrdi činjenično stanje, našavši da se samo u radnjama optuženih GG, BB i AA stiču obeležja krivičnog dela iz čl.245. st.1. OKZ pri tome istovremeno utvrđujući, da se u radnjama optuženog VV stiču sva bitna subjektivna i objektivna obeležja krivičnog dela iz čl.245. st.3. OKZ.

Dalje, ističe se žalbom Okružnog javnog tužioca, da je prvostepeni sud, odlučujući o tome da je okrivljeni VV počinio krivično delo, onako kako mu je to optužnicom stavljeni na teret, trebao da ima u vidu i iskaz okrivljenog AA sa zapisnika o saslušanju osumnjičenog od 5.5.2004. godine, u kome ovaj navodi, da je on tokom poslednjih godinu dana preko VV zvanog "DD", kupovao drogu i to poslednjih pet-šest meseci od NN "ĐĐ", i to tako što bi sakupili pare, te bi "DD" nosio novac "ĐĐ", uzimao heroin, donosio ga u stan gde su drogu razmeravali, mešali sa šećerom i pravili paketiće od 0,25 i 0,50 grama a te paketiće, BB nosila dalje kupcima. S druge strane u navodima žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu se ističe da je optuženi AA naveo, da je on povremeno davao po 06 – 70 evra VV, pa su nakon toga on i BB išli i kupovali drogu i donosili u njegov stan, jer je on zbog bolesti, inače bio u situaciji da, 3 do 4 godine unazad ne izlazi iz kuće, te da obzirom na izneto, po stavu Okružnog javnog tužioca, iskazanom kroz njegovu žalbu, sud nije mogao pokloniti veru iskazu optuženog AA na glavnom pretresu i zaključiti da optuženi VV nije za AA radi prodaje od NN lica kupovao heroin, najzad, da sud nije dao ni razloge o odlučnim činjenicama zbog čega nije prihvatio iskaz AA dat u GSUP-u u Beogradu od 5.5.2004. godine, kod istražnog sudije Okružnog suda u Beogradu od 7.5.2004.godine, zbog čega je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl.368. st.1. tač.11. ZKP.

S druge strane, žalbeni navod branioca optuženog GG, da je izreka prvostepene presude protivrečna i nejasna kao i razlozima presude, odnosno da u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji bi doveli do izricanja osuđujuće presude u odnosu na optuženoga GG svodi se na to da u krivičnopravnim radnjama optuženog nisu

ostvarena obeležja predmetnog krivičnog dela, tj. da ne postoje relevantni dokazi koji bi upućivali na opravdanost zaključka da je okrivljeni GG posredovao u kupovini opojnih droga, kako se to navodi u presudi. Pri tome, branilac i u žalbi navodi da nije sporno da je optuženi GG preuzimao od okrivljenog AA drogu, a preko posrednika, ali da je droga bila namenjena za njegovu ličnu upotrebu i korišćenje, te da je on samo koristio priliku kada drogu nabavljaju druga zainteresovana lica, da bi kupujući istu u većoj količini, dobili po povoljnim cenama, te da se zapravo radi u konkretnom slučaju o zajedničkoj kupovini – nabavci droge optuženog GG sa ostalim koji su drogu kupovali od optuženog AA a nikako o njegovoj posredničkoj ulozi, ovo tim pre da on faktički nije ni poznavao AA pa je i za ostale i za sebe od njega vršio nabavku, odnosno kupovao drogu.

Svi žalbeni navodi napred izneti ocenjeni su od Vrhovnog suda, neosnovanim.

Naime, izreka presude je razumljiva, a u obrazloženju su dati jasni razlozi o svim preduzetim radnjama od strane optuženih, kako GG, tako i AA, pogotovu kada je sud, na nedvosmislen i jasan način objasnio da je na osnovu odbrane okrivljenog AA na glavnom pretresu, a koji je naveo da je on kupovao opojnu drogu heroin od NN lica "ĐĐ" u više navrata, tako što bi se čuli mobilnim telefonom, zatim nalazili, kada bio on od njega kupovao drogu, a zatim se on vraćao kući i istu prepakivao u manje paketiće u količinama od 0,20 do 0,50 grama, tako upakovane količine prodavao raznim licima, a između ostalog i optuženom GG i to kako je već naveo, nekoliko puta, a s druge strane da je njemu poznato da je GG kupovao drogu za sebe, a ne zna šta je sa njom činio.

Ovo tim pre, kada se ima u vidu njegov iskaz koji je pravilno prihvatio prvostepeni sud kao ubedljiv i logičan u kojem je i sam optuženi GG, potvrdio da on AA poznaje od 1999. godine, s tim da je od njega počeo da kupuje drogu od 2003. godine, kao i da je tačno da je on izjavio "da on BB poznaje, da je to AA devojka i nakon što bi se čuo sa AA, drogu bi mu donosila ona", ali da je on rekao a ime i prezime BB, nakon što mu je to u policiji rekao inspektor. Izjavio je, da je tačnije da je njemu donosila drogu devojka, ali, da li je to optužena BB ili nije, on ne može decidirano da se izjasni jer je mesto na kome je preuzimao drogu mračno, i da je zbog toga nije dobro video. Ukoliko je ovakvim svojim iskazom optuženi hteo i da anulira ulogu optužene BB u celoj ovoj krivičnopravnoj stvari iz takvog njegovog iskaza nesumnjivo proizilazi kupovina u više navrata droge od optuženog AA, a pogotovu kada se imaju u vidu i iskazi svedoka EE, koji navodi da optuženog GG poznaje oko godinu dana i da je počeo preko njega da nabavlja heroin neznajući istovremeno od koga je optuženi GG nabavio isti, ali da su on, (svedok EE) i svedok ŽŽ od njega kupovali heroin, u količinama koje su zavisile od novca koliko su ga u kom trenutku imali.

Što se pak navoda žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu tiče, u delu koji se odnosi na neprihvatljiv stav prvostepenog suda da se u krivičnopravnim radnjama optuženog VV radi o krivičnom delu iz čl.245. st.3. OKZ po nalaženju Vrhovnog suda prvostepeni sud je upravo pravilno kvalifikovao krivično pravne radnje ovoga optuženoga, nalazeći da je u konkretnom slučaju opojnu drogu neovlašćeno držao, samim tim i izvršio krivično delo neovlašćenog držanja opojnih droga. Ovo tim pre, što je stav Okružnog javnog tužioca iskazan kao žalbeni navod, da je činjenica nedržanja, već nabavke radi prodaje droge od strane VV, utvrđena na osnovu odbrane optuženog AA, iz istražnog postupka, kasnije opovrgnuta na glavnom pretresu je anulirana, utvrđenom od strane prvostepenog suda činjenice, da je u periodu izvršenja krivičnog dela u smislu čl.245. st.1. stavljeno na teret optuženom VV, nesporno - bio na izdržavanju kazne zatvora u KPD ustanove u Padinskoj Skeli i to u periodu 14.3.2003. godine pa do 6.12.2003. godine, koja se činjenica apsolutno ne uklapa u optuženje Javnog tužioca o izvršenju krivičnog dela počev od sredine 2003. godine pa nadalje, zbog čega Vrhovni sud nalazi, kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud, da u situaciji nepostojanja ni jednog dokaza u kontekstu već napred navedene činjenice, ne stoji krivična odgovornost optuženog VV u smislu kako mu je to optužnicom stavljeno na teret.

Ostali žalbeni navodi branilaca optuženih, kao i Okružnog javnog tužioca, koji se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, nisu od značaja za ishod ovog krivičnog postupka.

Prema tome, činjenično stanje – kako u pogledu činjenica koje čine obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i u pogledu onih koji se tiču psihičkih odnosa optuženih u krivično pravnoj stvari, prema učinjenom krivičnom delu, je pravilno i potpuno utvrđeno kvalifikacijom dela po čl.245. st.1. OKZ u vezi čl.22. OKZ u odnosu na optužene AA i BB, te čl.245. st.1. OKZ u odnosu na optuženog GG, a po čl.245. st.3. OKZ u odnosu na VV, te je po nalaženju Vrhovnog suda i krivični zakon pravilno primenjen, stim da su pri tome dati, valjani razlozi u obrazloženju prvostepene presude, koje prihvata u potpunosti i ovaj sud.

Predmet ocene Vrhovnog suda, su i odgovor na žalbu Okružnog javnog tužioca, izjavljen od strane branioca optuženog VV, advokata AZ, te sa optužene BB, a kojim se ukazuje na: s jedne strane , nepravilnost odluke prvostepenog suda u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja tako i primene materijalnog prava i odluke o krivičnoj

sankciji kada je u pitanju optuženi VV, a s druge strane na neosnovanost navoda Javnog tužioca na izricanje u odnosu na nju (optuženu BB) kazne u dužem vremenskom trajanju za čime ne postoji ni jedan razlog, kao ni za dalje zadržavanje u pritvoru i uz obostran predlog da se žalba opt. odbije kao neosnovna.

Ispitujući odluku o kazni, ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti od značaja za odmeravanje kazne svim optuženima. Pri tome je dat odgovarajući značaj utvrđenim olakšavajućim okolnostima, kada su one ocenjene kao osobito olakšavajuće, uz činjenicu da se radi o mladim ljudima, uz ocenu njihovih ličnih i porodičnih prilika, dalje, njihovog korektnog i iskrenog držanja pred sudom, u odnosu na GG i njegovu raniju neosuđivanost, zbog čega odmerene kazne zatvora optuženima AA, BB i GG kao i novčana kazna na koju je osuđen VV, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru optuženima, srazmerne društvenoj opasnosti krivičnih dela i stepenu krivične odgovornosti svakog od optuženih, za koje je prvostepeni sud dao jasne i nedvosmislene razloge, u smislu individualizacije krivične sankcije, u odnosu na svakog od okrivljenih, pa se ovako izrečene krivične sankcije - kazne, u konkretnom slučaju pokazuje kao nužne i dovoljne za ostvarivanje u zakonu propisane svrhe kažnjavanja iz čl.33. OKZ. S toga u vezi nije prihvaćen žalbeni predlog javnog tužioca za izricanje većih kazni zatvora odnosno umesto novčane kazne izricanje kazne zatvora.

Zbog toga su i suprotni žalbeni navodi branilaca optuženih GG i AA, sa predlogom za njihovo blaže kažnjavanje, neosnovani.

Odluka o meri bezbednosti oduzimanja predmeta od optuženih, primenom odredbe čl.245. st.5. OKZ, zasniva se na primeni odredaba u napred citiranom članu, kao i odredbi čl.69. OKZ, pa se zakonitost iste ne dovodi u sumnju.

U sednici veća Vrhovnog suda Srbije kao drugostepenog, prisustvovao je branilac BB, po službenoj dužnosti advokata AV, ali kako je u sednici veća utvrđeno da je pravnosnažnim rešenjem Okružnog suda u Beogradu K.872/04 od 30.12.2004. godine, odbačena kao neblagovremena žalba pomenutog branioca, advokata AV, jer je podneta posle zakonskog roka, samim tim pomenuta žalba i nije bila predmet razmatranja i ocene u žalbenom postupku pred Vrhovnim sudom Srbije.

Sa svega izloženog, odlučeno je kao u izreci presude a na osnovu čl.388. ZKP.

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Marija Vuković, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

vs